

Scénář – Martha Elefteriadu

Martha Elefteriadu, česká zpěvačka řeckého původu, už od mládí tvoří pěvecké duo se svou sestrou Tenou. Důvod odchodu z Řecka, kde po 2. světové válce vypukla občanská válka, mají už ve jméně.

„Eleftheria, jedno z nejkrásnějších slov po celém světě a znamená to svoboda.”

Martha i Tena se narodily už mimo Řecko, a to v Jugoslávii. Až pak rodina pokračovala do tehdejšího Československa

“Když naši sem s náma přijeli, tak Tena byla ještě v peřince, já jsem tak akorát už už dokázala udělat pár krůčků, takže celej svět to byli naši rodiče, že jo.”

Po úmrtí jejich maminky nastal v životě sester obrovský šok a obrat.

“Teně bylo šest roků, mně bylo osm roků”

Musely proto vyrůstat v dětských domovech. Se zpěvem začaly už v dětství, kdy společně chodily do sborů. Martha jako ta nadanější ve sboru vyčnívala a brzy začala dostávat sólové party.

„Ta muzika se linula naším celým životem pořád.“

Ve třetím ročníku gymnázia vyrazily do Brna a zašly si na několik bigbeatových koncertů. Tam se potkaly s kytaristou Alešem Sigmundem.

“Ten si nás tak nějak jakoby vyhlídl, slyšel nás na nějaký takový amaterský soutěži, kam jsme s Tenou jen tak pro radost jako šly, ze srandy, ale vyhrály jsme to a ten, kdo to vyhrál tak toho poslali jakože do velké Prahy a v tý Praze jsme měly možnost prostě vystoupit jako hosté v divadélku Apollo.”

Poté vystupovaly v různých divadlech a producenti začali mít zájem o spolupráci.

Cesty do zahraničí za komunismu nebyly vůbec tak jednoduché jako dnes.

„Nikdy jsme nejeli sami, vždycky s náma poslali někoho.”

Dát najevo svůj názor bylo až nebezpečné. Musely si dávat pozor s kým mluví, a jestli je jejich dohled nesleduje.

„A zákazy všeho druhu, všelijakýho druhu, byli neuvěřitelný.”

Že by režim nesvobody mohl vygradovat až událostmi srpna 1968, si tehdy nikdo nedokázal představit.

„Když jsme jako otevřeli okno, tak jsme viděli asi deset tanků, který mířily na všechny strany.”

Do Athén, kolébky demokracie, se Martha podívala až jako dospělá, v roce 1975, rok po pádu Řecké junty. Se spoustou svých příbuzných se potkala vůbec poprvé. Znali se jen z dopisů.

“Do té doby se řecky mluvilo jenom u nás doma, nebo s takovou nějakou partou lidí, kteří jako na tom byli tak jako my a všude okolo prostě bylo Česko, jo všude se mluvilo česky. A najednou jsem přišla do toho Řecka a najednou jdu po ulici a všichni tam mluví včetně malých dětiček tam žvatlaj prostě Řecky.. a tak jsem si řekla „Jo tady jsem taky doma“.

Atmosféru a bohatost řecké hudby pak Martha chtěla zprostředkovat i posluchačům v Čechách a na Moravě. Spolu s Tenou vydaly hned několik CéDěček jen s řeckými písněmi.

A nezůstalo jen u hudby. S řeckou kulturou dodnes aktivně seznamuje širokou veřejnost.

„Máme kurzy řeckého tance.“

“A je to velká radost, protože dvakrát týdně si tam vždycky jdu, zatancuju si, takže z toho se třeba raduje.”

“Raduju se z toho, že můžeme pořád ještě dělat svoje takzvané řecké večery, kde si s Tenou zazpíváme a (kde to pořád jako swinguje), pořád to jde.”

„se raduj z toho, že máme kolem spoustu dobrých přátel. Z toho že, každý rok s nima jezdíme do Řecka.“

Kromě řeckých kuchařek nabízí Martha Elefteriadu i recept na spokojený život.

„Aby určitě, když přijdou na to co mají rádi, co v nich je, jaký talent prostě dostali nebo kam je to vede vnitřně, tak aby si opravdu za tím svým šli. A udělali pro to co nejvíc a to nejlepší co v nich je.“